

Anti-pest protocol

Montessori College
Eindhoven

Vooraf

Het Montessori College is een kleine school waar leerlingen gekend zijn. Zowel leerlingen als personeel kennen elkaar en hebben zorg voor elkaar. De school wil een veilig pedagogisch klimaat en een prettige werksfeer voor alle leerlingen en het personeel scheppen, in de klas, in de school en op het school- terrein. De sfeer is open en laagdrempelig. In de omgang met elkaar zijn vertrouwen en respect uitgangspunt. Respect voor elkaar en voor elkaars eigendommen. Samen zijn wij ervoor verantwoordelijk dat iedereen zich prettig voelt. Leerlingen en personeel worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid voor deze normen en waarden. Geschreven en ongeschreven regels dienen ervoor duidelijke richtlijnen te geven hoe wij leerlingen leren om met elkaar om te gaan.

Ondanks alle activiteiten in het kader van deze missie en visie komt het voor dat ouders, leerlingen en personeel signaleren dat er pestgedrag is. Pesten heeft een enorme impact op de persoonlijke en schoolontwikkeling van de leerling. Daarop moet iets ondernomen worden, want pesten is ongewenst gedrag en wordt op het Montessori College niet toegestaan.

Met het (digitaal)anti-pestprotocol willen wij vastleggen wat de school doet aan preventie, aan aanpak van pesten en aan nazorg. De informatie is zowel voor leerlingen als ouders en personeel een leidraad om mee te werken aan een zo veilig mogelijk klimaat.

Leren van elkaar is een van de uitgangspunten van het Montessori onderwijs. Wij hebben dan ook dankbaar gebruik gemaakt van de leidraad van het Nederlandse anti-pestprotocol en de pest- protocollen van andere scholen. Daarbij is het eigen karakter van onze school in het anti-pestprotocol beschreven.

Pesten

Wat is plagen?

We spreken over plagen wanneer leerlingen min of meer aan elkaar gewaagd zijn. Het vertoonde gedrag is onschuldig en nodigt uit tot een reactie van eenzelfde soort. Het gaat dan om een spel, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Plagen is niet systematisch en heeft geen nadelige gevolgen voor degene die het ondergaat.

Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen, leren kinderen heel goed om met allerlei conflicten om te gaan. Het is een vaardigheid die later in hun leven van pas komt.

Wat is pesten?

Op het Montessori College hanteren we de regel dat degene die pesten ondergaat, bepaalt of het vertoonde gedrag gewenst is of niet meer. Hij of zij bepaalt dus of er sprake is van pesten. Wat voor de één een grapje of een plagerijtje is, kan door de ander als enorm vervelend of kwetsend ervaren worden. Wat misschien niet persoonlijk bedoeld is, kan iemand direct raken. Het wordt een probleem als je er samen niet meer uitkomt. We spreken van pestgedrag als dezelfde leerling regelmatig en systematisch bedreigd en bang gemaakt wordt. Pesten is een vorm van geweld en daarmee grensoverschrijdend en zeer bedreigend. In een klas waar gepest wordt, kunnen alle leerlingen slachtoffer worden. Pestgedrag moet dan ook door iedereen serieus worden genomen.

Wat is digitaal pesten?

Anonieme berichten versturen via alle soorten social media, schelden, roddelen, bedreigen, foto's van mobieltjes en webcam op internet plaatsen, privégegevens op een site plaatsen, wachtwoorden stelen en misbruiken, haatprofielen aanmaken, virussen sturen en happy slapping. 20% van de leerlingen heeft te maken met digitaal pesten.

De effecten van digitaal pesten kunnen erger zijn dan bij traditioneel pesten. Opnames die via de webcam/telefoons worden gemaakt, worden vastgelegd door een ander. Deze opnames verdwijnen nooit meer. Over de hele wereld kan een foto op een site staan. Foto's die eenmaal op internet staan zijn soms niet meer te verwijderen.

Hoe wordt er gepest?

Met woorden/foto's:

vernederen

belachelijk maken

schelden dreigen

met bijnamen aanspreken, gemene briefjes en/of communicatie via alle soorten social media, duwen en sjoeren schoppen en slaan

krabben en aan haren trekken wapens gebruiken

Achtervolgen:

opjagen en achterna lopen in de val laten lopen

klem zetten of rijden

opsluiten

Uitsluiting:

doodzwijgen en negeren

uitsluiten van feestjes

bij groepsopdrachten

Stelen en vernielen:

afpakken van kledingstukken, schooltas,

schoolspullen

kliederen op boeken

banden lek prikken

fiets beschadigen

Afpersing:

dwingen om geld of spullen af te geven

afdwingen om iets voor de pestende leerling te doen

Partijen bij het pestprobleem

Bij pesten zijn meerdere partijen betrokken: de gepeste leerling(en), de pester(s), de zwijgende middengroep, het personeel en de ouders.

1. de gepeste leerling

Elke leerling loopt het risico gepest te worden maar sommige leerlingen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar het heeft vaker te maken met vertoond gedrag, de manier waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop die worden geuit. Kinderen die gepest worden hebben vaak andere interesses dan de meeste leeftijdgenoten of ze doen dingen anders. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet.

Veel kinderen die gepest worden zijn minder weerbaar. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep en durven ze weinig of niets te zeggen omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uit komt. Gepeste leerlingen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten.

Een kind dat wordt gepest, praat er thuis niet altijd over.

Redenen hiervoor kunnen zijn:

- schaamte;
- angst dat de ouders met de school of met de pester gaan praten en dat het pesten dan nog erger wordt;
- het feit dat het probleem onoplosbaar lijkt. Bij digitaal pesten; ouders zijn soms niet goed op de hoogte van internet ontwikkelingen dus het vertrouwen dat zij daadwerkelijk kunnen helpen ontbreekt bij het kind;
- het idee dat het niet mag klikken.

2. de pester

Pesters zijn vaak de sterkeren in hun groep. Zij zijn of lijken populair maar zijn dat uiteindelijk niet. Ze dwingen hun populariteit af door stoer en onkwetsbaar gedrag. Van binnen zijn ze vaak onzeker en ze proberen zichzelf groter te maken door een ander kleiner te maken. Pesters krijgen vaak andere kinderen mee, want wie meedoet, loopt zelf de minste kans om slachtoffer te worden. Doorgaans voelen pesters zich niet schuldig want het slachtoffer vraagt er immers om gepest te worden. Echte pesters zijn niet alleen agressief en fysiek sterker dan de rest van de klas, ze hebben ook weinig empathisch (invoelend) vermogen, zijn impulsief en domineren graag andere kinderen.

Pestgedrag kan een aantal dieper liggende oorzaken hebben:

- een problematische thuissituatie;
- een vaak gevoelde anonimiteit (ik besta niet); als een pester zich verloren voelt binnen een grote groep, kan hij zich belangrijker maken door een ander omlaag te drukken;
- het moeten spelen van een rol die niet bij hem past;

- een voortdurende strijd om de macht in de klas;
- een gevoel van incompetentie (ik kan niks) op school door slechte cijfers of een laag niveau;
- een zwak gevoel van autonomie (te weinig zelfstandigheid
- en verantwoordelijkheid).

3. de zwijgende middengroep

De meeste leerlingen houden zich afzijdig als er wordt gepest. Ze voelen zich wel vaak schuldig over het feit dat ze niet in de bres springen voor het slachtoffer of hulp inschakelen. Er zijn ook leerlingen die niet merken dat er gepest wordt. Heel af en toe neemt een leerling, of een klein groepje leerlingen, het voor het gepeste kind op.

De meelopers zijn leerlingen die incidenteel meedoen met het pesten. Dit gebeurt meestal uit angst om zelf in de slachtoffer- rol terecht te komen, maar het kan ook zo zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en dat ze denken in populariteit mee te liften met de pester. Verder kunnen leerlingen meelopen uit angst vrienden of vriendinnen te verliezen.

4. het personeel

Pesten is een goed bewaard groepsgeheim: (bijna) iedere leerling weet dat in de groep wordt gepest, toch durft niemand het aan docent of ouder te vertellen. De medewerkers weten dus ook vaak niet dat er in de groep wordt gepest. En zien ze ongewenst gedrag, dan wordt het lang niet altijd als pesten geïnterpreteerd.

5. de ouders

Wanneer kinderen worden gepest, durven ze in de meeste gevallen niet aan hun ouders te vertellen dat hen dit over- komt. Ze kunnen bang zijn dat hun ouders naar school gaan, het aan de mentor vertellen en dat deze het verkeerd aanpakt. Ze schamen zich vaak dat hen dit overkomt. Soms denken ze dat ze het gedrag van de pester zelf hebben uitgelokt en het dus verdienen gepest te worden.

Het aanpakken van pesten

Pesten is onacceptabel en vraagt om een duidelijke en krachtige reactie vanuit de school. De grote vraag is hoe dat het beste kan en vooral ook hoe we dat als team het beste kunnen aanpakken. Om pesten zowel in preventieve zin als in curatieve zin aan te pakken is het nodig dat alle partijen betrokken worden bij de uitvoering van het beleid. We spreken dan van een vijfsporen aanpak.

Het anti-pestprotocol

Het anti-pestprotocol vormt de verklaring van de vertegenwoordiging van de school en de ouders waarin is vastgelegd dat we pestgedrag op school niet accepteren en volgens een vooraf bepaalde handelwijze gaan aanpakken.

Uitgangspunten

Een dergelijk protocol kan alleen functioneren als aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

- Pesten moet als een probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen; leerkrachten, onderwijsondersteunend personeel, ouders en leerlingen;
- De school is actief in het scheppen van een veilig, pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren;
- Docenten en onderwijsondersteunend personeel moeten pesten kunnen signaleren en vervolgens duidelijk stelling nemen tegen het pesten;
- De school dient te beschikken over een directe aanpak wanneer het pesten de kop opsteekt (het anti-pestprotocol);
- De school ontplooit preventieve (les)activiteiten. School heeft daartoe een antipest-coördinator aangesteld.

De vijfsporenaanpak

Dit houdt in:

1 De algemene verantwoordelijkheid van de school.

De school zorgt dat de directie, de mentoren en de docenten voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten.

De school werkt aan een goed beleid rond pesten, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school optimaal is.

2 Het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt.

Het probleem wordt serieus genomen.

De mentor zoekt uit wat er precies gebeurt.

De mentor (eventueel met de zorgcoach), en de leerling zoeken naar mogelijke oplossingen.

Het aanbieden van hulp door leerlingbegeleider.

3 Het bieden van steun aan de pester.

De mentor (eventueel met de zorgcoach) confronteert de jongere met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor de pester en probeert zo de achterliggende oorzaken boven tafel te krijgen.

Het aanbieden van hulp door de leerlingbegeleider.

4 Het betrekken van de middengroep bij het probleem.

De mentor bespreekt met de klas het pesten en benoemt de rol van alle leerlingen hierin.

De mentor bespreekt met de klas mogelijke oplossingen hoe zij kunnen bijdragen aan verbetering van de situatie.

De mentor komt hier in de toekomst steeds op terug.

5 Het bieden van steun aan de ouders.

Ouders die zich zorgen maken over pesten worden serieus genomen.

De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken.

De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind.

De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.

De ouders van leerlingen die gepest worden, hebben er soms moeite mee, dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken. Hun kind wordt gepest en dat moet gewoon stoppen. Dat klopt, het pesten moet stoppen. Echter een gepest kind wil zich niet alleen veilig voelen op school; het wil ook geaccepteerd worden. Het verlangt ernaar om zich prettig en zelfverzekerder te voelen. Daar kan begeleiding of een training aan bijdragen.

Preventieve maatregelen

- Elke mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar het anti-pestprotocol in de klas. Het onderling plagen en pesten wordt hierbij genoemd en onderscheiden. Ook wordt duidelijk gesteld dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken maar als hulp bieden of vragen wordt beschouwd.
- In alle leerjaren besteedt de mentor aandacht aan (digitaal)pesten in één of meerdere mentorlessen. Door het formuleren van positief gestelde vragen geeft de klas duidelijkheid over hoe ze met elkaar om willen gaan. Vragen zoals ‘Hoe ziet een leuke klas eruit?’ of ‘Hoe wil je zelf behandeld worden?’
- De leerlingen ondertekenen aan het eind van deze les(sen) een aantal samen gemaakte klassenafspraken. Ook worden maatregelen afgesproken wanneer een klas- genoot zich niet aan de zelfopgelegde afspraken houdt. De mentor ziet er op toe dat de afspraken worden nageleefd.
- Indien een mentor of docent daartoe aanleiding ziet, besteedt hij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek. Hierbij worden de rol van de pester, het slachtoffer, de meelopers en de stille getuigen benoemd.
- Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt, die door de mentor worden bewaard in het leerlingvolgsysteem van zowel de pester als het slachtoffer. Voorbeeld van een pestcontract, waarbij de regels positief worden geformuleerd:
 - ✓ we luisteren naar elkaar.
 - ✓ we laten elkaar uitspreken.
 - ✓ we blijven van elkaar af.
 - ✓ we blijven van elkaars spullen af.
 - ✓ we sluiten niemand buiten.
 - ✓ we lossen ruzies op door met elkaar te praten.

- ✓ als we vertellen dat iemand gepest wordt, is dat geen klikken.
 - ✓ iedereen kan zichzelf zijn.
 - ✓ iedereen laat duidelijk blijken dat hij /zij iets niet wilt.
 - ✓ als iemand duidelijk maakt dat hij / zij iets niet wilt, stoppen we.
 - ✓ we houden ons aan de regels.
- Faalangst en sociale vaardigheidstrainingen.
Het preventief aanbieden van sociaal-emotionele vaardigheidstrainingen voor leerlingen uit de eerste en tweede klassen door de leerlingbegeleider.
 - Voorbeeldgedrag.
Het voorbeeldgedrag van de docent in de les en van de medewerkers van de school is belangrijk. Leerlingen worden minder gepest in een klimaat waar rust heerst en duidelijkheid over de omgang met elkaar. De basis is het handhaven van de schoolregels zoals die in de schoolgids vermeld staan.
 - Bekendheid geven aan anti-pestprotocol.
Het is belangrijk om het anti-pestprotocol, een onderdeel van Schoolveiligheidsbeleid, bij leerlingen, ouders en personeel bekend te maken. Het anti-pestprotocol is toegankelijk door hiernaar te verwijzen in de schoolgids en het te publiceren op de website. Tevens wordt er aandacht aan besteed aan het begin van het schooljaar bij de ouderavond. Het is onderdeel van de beleid van de school waardoor het regelmatig besproken en eventueel aangepast wordt. Het onderwerp pesten en het pestbeleid van de school is opgenomen in het scholingsaanbod voor het personeel als een onderdeel van hun deskundigheidsbevordering.
 - Het preventief aanbieden van theatervoorstellingen, films m.b.t. het thema (digitaal)Pesten in de onderbouw. Organiseren van AWT's m.b.t. digitaal pesten.
 - Veilig Internet opnemen als onderdeel van de lessen informatica/Mediawijsheid, veilig internet als onderdeel van ouderinformatieavonden.
 - Minimentoren: Elke brugklas heeft twee minimentoren. Deze minimentoren krijgen een training en kunnen de leerlingen helpen bij conflicten.
 - De school neemt jaarlijks een online vragenlijst af om de sociale veiligheid van leerlingen in kaart te brengen en hiernaar te kunnen handelen.

Stappenplan na een melding van pesten

De mentor

Wanneer het pesten plaatsvindt in klassenverband, praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart. Een leidraad voor deze gesprekken is te vinden op de schoolwebsite. Vervolgens organiseert de mentor een gesprek tussen beide leerlingen en probeert tot goede afspraken te komen.

De mentor bespreekt direct het vervolgtraject indien het pesten zich herhaalt.

De mentor praat met de klas. Dit is belangrijk in verband met de het herstellen van de groeps sfeer en om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groeps lid heeft.

Indien het probleem zich herhaalt, meldt de mentor het gedrag aan de zorgcoach. Hij overhandigt de zorgcoach het dossier met daarin de gebeurtenissen en de afspraken die zijn gemaakt.

De counselor

De counselor neemt de rol van de mentor over, bij herhaling van het pestgedrag en wanneer het pesten, het klassenverband overstijgt.

Hij heeft zo nodig een gesprek met de gepeste en de pester apart of organiseert direct een gesprek tussen beiden.

In het contact met de pester is het doel drieledig, namelijk:

- confronteren
- mogelijke achterliggende problematiek op tafel krijgen
- helderheid geven over het vervolgtraject bij herhaling van pesten.

In het contact met de gepeste wordt gekeken of hij sociaal gedrag vertoont, waardoor hij een gemakkelijk doelwit vormt voor pesters.

Hij adviseert zo nodig, zowel aan de pester als de gepeste, hulp op vrijwillige basis door de counselor.

Hij stelt alle betrokken ouders op de hoogte wanneer er sprake is van recidief gedrag, verzoekt hen om met hun kind te praten en stelt hen op de hoogte van het vervolgtraject.

Hij bespreekt de mogelijkheden tot hulp met de ouders.

Hij koppelt alle informatie weer terug naar de mentor of de mentor is bij de gesprekken aanwezig.

Hij stelt de directie op de hoogte.

Buitenschoolse projecten

Wanneer de pester opnieuw in pestgedrag vervalt, wordt hij ertoe verplicht om individueel een programma te volgen afgestemd op de problematiek. Dit vindt plaats in de eigen tijd en buiten schooltijd altijd in overleg en met medewerking van de ouders. Het doel van dit programma is reflectie en het gevoelig maken van de pester voor wat hij aanricht bij de gepeste leerling.

Schorsing

Wanneer ook het verplichte pestproject geen blijvende vruchten afwerpt, volgt een schorsing van een dag. Daarna krijgt de pestende leerling een lange schorsing. De zorgcoach kan advies vragen aan het zorgteam waarna er een verwijzing naar Wij Eindhoven/Jeugdzorg kan plaatsvinden.

Schoolverwijdering

Wanneer de leerling ondanks alle inspanningen van de betrokken partijen koppig blijft volharden in het ongewenste pestgedrag liggen er geen perspectieven meer tot verandering. De school kan en wil geen verantwoordelijkheid meer nemen voor de veiligheid van de overige leerlingen. Er rest de school niets anders dan schoolverwijdering.

Stappenplan na een melding van digitaal pesten

- Melding vanuit ouder/leerling van cyberpesten komt bij mentor/teamleider/zorgcoach;
- Bewijzen worden verzameld, maken van uitdraaien gesprekken via de leerling/medeleerlingen/inleveren telefoons;
- Gesprekken worden gelezen/gescand door afdeling coördinator;
- Pester/gepeste worden geconfronteerd, gesprek met beiden onafhankelijk van elkaar;
- Ouders worden uitgenodigd op school;
- Afhankelijk van de acties van de pester interne/externe schorsing, voorlopig verbod tot digitaal contact met elkaar;
- Pester schrijft excuses op papier, overhandigt deze aan teamleider en gepeste;
- Brief naar de ouders van de betreffende klassen/leerlingen waar voorval speelde, met daarin het verzoek gesprekken samen na te lezen /in gesprek te gaan met kind over gedrag op internet;
- Nabespreken voorval in de klas/mentorles (afhankelijk van het voorval. Voorbeeld "Werken met Stellingen"-les);
- Nabespreken (eventueel) met leerlingen individueel en leerlingbegeleider.

Enkele tips voor ouders:

Zonder hulp en betrokkenheid van ouders lukt het onze school niet om de problematiek rondom sociale media aan te pakken of te voorkomen.

Hoe?

- Ga in gesprek met uw kind en ben daadwerkelijk geïnteresseerd in wat hij/zij doet, speel/chat/game soms samen. Zie de digitale wereld niet als 'hun wereld'.

- Blijf in gesprek over privacy.
- Stuur uw kind geen berichtjes tijdens de schooluren, er is al afleiding genoeg.
- Geef zelf het goede voorbeeld..
- Laat telefoon 's nachts en tijdens het maken van huiswerk beneden.

De taak van de vakdocenten

De vakdocenten hebben vooral een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, verwacht de directie dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen om hulp en overleg in gang te zetten.

De rol van de counselor

- Hij ondersteunt waar nodig mentoren en teamleider tijdens de verschillende fasen in het proces;
- Hij biedt op vrijwillige basis individuele begeleiding aan de pester en de gepeste;
- Hij biedt een sociaal-emotionele training aan;
- Hij kan waar nodig een inbreng hebben tijdens de mentorlessen;
- Hij biedt kleinere trainingen aan bij specifieke hulpvragen, zoals bijvoorbeeld een assertiviteitstraining.

De antipestcoördinator zorgt dat met name in het begin van het schooljaar samen met het zorgteam wordt onderzocht waar behoefte aan is op dat moment en bespreekt wat we als school zullen inzetten. Dat kan uiteenlopen van extra aandacht in mentorlessen tot schoolbrede programma's. Er zijn veel bestaande programma's waar we gebruik van kunnen maken, maar we maken ook gebruik van nieuwe creatieve ideeën om het onderwerp levend en zichtbaar in de school te maken en te houden bij zowel leerlingen als de medewerkers.

Contactpersonen binnen school

Contactpersonen en vertrouwenspersonen die naast de mentor kunnen optreden in situaties van ongewenst gedrag als pesten, discriminatie, agressie, seksuele intimidatie en geweld.

Ondersteuningscoördinator/zorgcoach

Informeer via algemeen@mc-eindhoven.nl

Counselor:

Informeer via algemeen@mc-eindhoven.nl

Vertrouwenspersoon:

Nicoline Smit: nfm.smit@mc-eindhoven.nl

Of via telefoon school : 040-2694300

Website: mc-eindhoven.nl

